

ENTREDD AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 26.

Parkland, Washington, 30te Juni 1899

9de Aarg.

Veien til Ydmyghed.

(Omarbejdet efter det engelske.)
Efter "Chr. Samler."

"Det var mig godt, at jeg blev ydmyget", saar der i den 100 Salme (v. 71). At blive ydmyget er dog ikke det samme som at være bleven ydmyg, men det er veien til at blive det. Derfor kan den, der ikke forgyveres er fort gennem Ydmygheden, se tilbage med Tak og sige: det var mig godt, at jeg blev ydmyget.

Mennesker kunne være meget glade ved at tænke paa det Noal, de ønske at naa, men paa samme Tid var meget hede af den eneste Vel, som fører dertil. Vi se det tydeligt nok paa en Mængde verbolige Mennesker, som ialt Jald sige, at de ikke ønske og Livet der, men de ville ikke paa nogen Maade ind paa den eneste Vel, som gaar dertil. Veien gjenem Omvendelse og et Liv i Daabens Raade. Ingen vil nægte, at Veien ofte er tung nok for Kjøb og Blod; men da det er den eneste Vel, ad hvilken et Menneske naar Himlen, naar han ind paa den, enten han saa Jerusalems eller Torne, om han da vil frelses. Veien til at blive et ydmygt Menneske gaar gjenem Ydmygheden. "Doo sig selv fornædret, Ial opskælet", siger Herren, og Ophøieljen behaar netop i at saa det Sind, som han havde, der sagde om sig selv: "Jeg er sagtnodig og ydmyg af Hjertet" (Matth. 11, 19). Gjør det Guds Barn elsker Ydmyghed, men ofte paa Afstand uden endnu selv at elske den. Veien til den smager ikke Kjøb og Blod, og der er mangt et Guds Barn, som had om at blive ferd det hovmodige Sind og blive et ydmygt Menneske, men da han saa mærkede, hvor trang Veien var, som fører dertil, fattede han: tag denne Stak fra mig, men han fulgte ikke Jesu Fodspor saa langt, at han tilføiede: "Se ikke min, men din Vilje."

Vor gamle Ratur haaber af al Magt Ydmygheden, og der skal Raade og foregen Forhandling mellem Sjælen og Herren til, for at det kan blive saaledes, at Sjælen villig lader sig føre ind paa Ydmyghedens Vel.

Ydmygheden kommer til os indenfra eller udenfra. Indenfra kommer de som Friselsere fra det mørke Hjerte-dyb (Mark. 6, 21 — 23). Vi vilde

jaa gjerne tro paa det Blødsort, at nu er det Ting, der ikke kunne friste os mere. Selv om vi tale nok saa saardt om vor jordbævede Natur, kan der dog være en tilfreds Høfler i Sjælen, der siger, at der er adskillige Fristelser, saa lave og grimme, at de ikke kunne komme til os. Det er da en stor, stor Ydmygheds for et Guds Barn at mærke hvor kraftfuld ondt hans Hjerte er, hvorledes Misundelse kan opkomme over hans bedste Ven, og Urenhed kan gjenemtræde Lasterne selv i de hellige Stunder. Hjertet mærke da med Bæden, at alle disse onde Ting ikke blot er berinde, men ogsaa at de, som der staar, "udgaa uavortes fra." Hvor gjælder det da at ville se, hvad der opkommer i Hjertet, lade sig hale af det og slutte længere ned.

Fristelserne kunde blive til Jald; det er et Trin dybere ned paa Ydmyghedens Vel. Det forladne Sted sager hvert Smuthal, det kan finde, for at udgaa en Ydmygheds. Derfor Fristelserne indenfra vil man da gjerne skyde sig ind under den onde Natur, som vi nu engang have alle sammen, og dermed friske sig selv. Ydmygheden slipper man da for, men Ydmyghedens Raade gaar man ogsaa glid af.

Naar Fristelserne bliver til uavortes Jald, bliver det onde Hjertes Magt paatrængende aabenbar for os selv og i mange Tilfælde ogsaa for andre. Petrus vilde ikke tro Herren, da dende forud sagde ham, at han den kommende Nat vilde fornægte ham; han vilde hellere drømme sin stolte Drøm, at om alle andre forlovede Messieren, vilde han, Petrus, ganske alene blive hos ham og de med ham om saa kalde være. Petrus faldt som Herren havde sagt forud, og blev først dybt ned i Ydmyghedens Del.

Naar et Guds Barn falder fra sin drømte Høiherd ved, at en Friselselse indenfra bliver ham til Jald, ydmygheds det stolte Sind og nødes til at slippe nogle af de store Laster om egen Fasthed, der endnu være tilbage. Derfor Jaldet ser saaledes, at ogsaa andre se det eller høre derom, bliver Ydmygheden mangfoldig større. Herren ved, hvor dyb en Ydmygheds Guds Barnet trænger til. "Jeg vil tage dig med Raade," siger Herren. (Jer. 30, 11).

Men det skalde vi mindes, at det er for Kjøb og et Jald. At Herren kan bruge det, saa at det gjenem Ydmygheden kan blive til Betsignelse for hans Barn, er et, noget andet er, at et Guds Barn altid maa se med et bebrovet Hjerte paa en Synd, der har faaet Magt over ham. Jald kan blive veien til Forsald og er blevet det for adskillige, som ikke agtede derpaa. Herren beder i Raade hvert af sine Børn, at vi gjenem hvert ydmygende Jald maa føres nærmere til ham og ikke stilles fra ham, som vel elsker Synderen men haaber al Synd, ikke mindst hos sine hellige.

Ydmygheden kunne ogsaa komme til os udenfra gjenem andre Mennesker. Det holde vi endnu mindre af, end naar det kommer indenfra. Hvor have vi ikke set ved at se Skræmmer og Forurettelser, hvor der stes ingen er, og om det er nogen, hvor kunne vi da ikke gjøre dem mange Gange større, paa samme Tid, som vi lade vor egen Skuld forlade ind til intet i Sammenligning med de andres.

Hvorledes Ydmygheden end komme til os udenfra, ere de blive for Kjøb og Blod. Selv-Jaldet for Menneskers Dine gaar saare ondt, og den Vel, vi begjærer maa gaa, for om muligt at udrette Høiherden af Jaldet, er en ny Provelse for os, som vi helst vilde løbe fra. Selve Mindet om, hvorledes vi syndede, er en dyb Ydmygheds, hvor Gang det kommer op i vore Tanker. Vi vilde mange Gange heller dvæle ved de Minder, hvor vi kunne nyde os selv og vofse i egne Tanker, end staa ned ved ydmygende Erindringer.

Stalle nu Ydmygheden jere til Ydmyghed, men der se den store Forandring hos et Guds Barn, at det i Stedet for at fly og hade det, som vil ydmyge, søger det og prøver paa at elske det. Man kan jo komme til at holde af en bedst Medicin, naar man er ganske overbevist om, at den er uundgaaelig nødvendig og bestemt helbredende. Det er ikke det bedste ved Medicinen, man er glad for, men man ligger det bedste med, medens det er Medicinen eller det helbredende i den, man holder af.

Naar man har erfaret, at Ydmygheden have en stor Betsignelse at bringe os, kløst de i sig selv ere bitte for os, og naar vi have seet, at vi ikke kunne

faa den Betsignelse paa anden Maade, begynder vi saa smaat at fride mod vor naturlige Had til enhver Ydmygheds. Vi gaa halvt frivillig, halvt nødtongen ind under den; vi lære at fly det, som kan være vore store Tanker, fordi vi have mærket, at ligesom det gamle Menneske gror ved dem, saaledes svæktes det nye i samme Grad. Efterhaanden mister Ydmygheden mere af sit affærlende Dree for os, fordi vi mere kommer til at se Ydmyghedens Betsignelse gjenem den. Vi blive mere kjæde med den; den bliver som en Ven, der mener os det godt, om han end har sine Skræmmer. For blede vi tjede af det, naar han kom, fordi vi den Gang saa mest paa hans fattede Bæsen, men nu begynder vi at glæde os, naar han kommer. Vi have i ham erkendt en Ven, der fortjener et Betskommen af os

Fra Synodemodet i Spring Grove, Minn.

En hel Del af dem, som besøgte Synodemodet laar, reiste om Decorah for at saa Anledning til at hvaane Slutningsfesten ved Luther College. Disse tog da Hesteflyds til Spring Grove, som ligger blot en 25 Mil mod nord. Men en hel Del flere end fra først af beregnet maatte lægge sin Vel om Decorah da man havde haat en stor "Bassant" paa Milwaukeebanen mellem Winona og La Crosse.

Torsdag Formiddag den 15 Juni aabnedes Mødet med Gudstjeneste ved Past. A. S. Sagen. Den rummelige Kirke, som holder omkring en 800, var temmelig vel fyldt. Past. Sagen fremholdt paa Grundlag af Joel 2, 15—18 Betædningen af Kirken Arbejde i Almindelighed og dette Møde i særdeleshed og fremlagde de forskjellige Forskrifter, som er fremme i Liben og gjør en alvorlig Indgriben af Guds Tjenere nødvendig.

Efter Gudstjenesten udvandrete Formandskoret en midlertidig Fuldmagtsskulle, som skalde modtage og undersøge Representanternes Fuldmagter.

Torsdag Eftermiddag blev den midlertidige Fuldmagtsskulle gjort permanent. Det viste sig ved Raadspaaet at omkring 150 Prester og 125 (Fortsat paa Side 3.)

Tolvte Kapitel.

"De skalde have kaldt mig før", sagde han næste Dag, efter opmærksomt at have set paa dem og besøgt Pulten, "det er Næstlinger, her maa stiebiffelig hænges for Binduerne. — Maa jeg bede om Strøvemateriale?"

"De har naturligvis haft Næstlinger", spurgte Amalia, efter at han var reist.

"Ja."

Det kunde jeg nok vide, men jeg har ikke hørt dem og maa reise ind til Byen."

"Og jeg kan ikke taale alle disse Anfalter," bemærkede fru Barendsild, "jeg maa ogsaa tage til Byen."

"Jungen kan tvangs Dem til at blive. Høsten Staal", udbrødte Lieutenanten ivrigt, "De rejser ogsaa ind til Byen."

"Der er ikke Tale om Toang; det vilde være en stor Overindbille for mig at forlade de hjerte, smaa Bøge."

"Underlædes kunde De ikke tænke; det burde jeg have vidst. — Jeg haader ikke, De tiltror mig den Feilighed eller Redebærlighed at flygte fra Sygdommen, men sætter Dem ind i, at jeg kun rejser, fordi Ceremonieket, dette Hjertelese ligger, kræver, at jeg maa rejse."

"Møblerne og Hølene tage evinastfærligvis ind med", bemærkede Oberstinden, "men De skal ogsaa en Vaagelone ud fra Rjadenhøden."

"Der er Gaa de Cologne, maatte det kunde forfriske Børnene, og her er nogle Kalender; og Smaaing til at more Dem med."

Jeg var Amalia saa taknemmelig, som om det havde været mine og ikke hendes Gæstende.

Al, det var meget ubeggelet i det øde Hus, hvor jeg gik alene omkring. I Høstuen stod et rundt Bord og nogle Stole; alle de andre Bærelser var tomme. Jeg længtes vel efter Vaagelonen, men da hun kom, tilfredsstillende hun mig ikke, hun havde et ubehageligt Ansigt; Søzepleien var hendes Bebrød, indstaldere, det saa jeg frug.

"Jeg er slet ikke for at komme ud paa Landet", sagde hun, "mindst saadant et affides Sted uden Mandfolk, hvorefter skal det gaa ud!"

Madamen gik ud i Haven, undersøgte omhyggeligt Bindueskødderne, rystede paa Hovedet og rokkede derpaa ud i Rjækket for at lade en Taar Raffe, som hun udtrykte sig.

Cent om Aftenen kom Obersten ridende. Han vilde sine Børn den første Hjørte; til mig sagde han ved Afreden: "Lad mig se, Kamstel Staal, at De passer Børnene rigtig godt; De kan være vis paa, at jeg sandelig skal haarsjæne det."

"Sig da ikke saadant Noget Papat!" udbrødte Jenny med Bestemthed, "den

Pleie, Marie giver os, kan ikke betales med Penge."

Obersten saa forundret paa hende og mistede derpaa til mig, hvilket vel skulde betyde, at han stod ved sit Løfte.

Da Døtten Stab kom næste Gang, saa han sig omkring, og Noget, der lignede Tilfredshed, afmaalede sig i hans Ansigt.

"Familien er vist, ser jeg, det fortæller mig, at Alt er overladt til Dem alene, saa vil det dog blive udført med Ro og Røisaglighed."

Det var meget høiagtelsefulde Næstlinger, især Dennis, og dog var hun den taalmodigste; hun vilde ogsaa gjerne staae mig og bakkede mig paa hvert sjældent om Røtterne. Stallets lille Louise havde ikke den Mandskraft; hun vilde hele Tiden have mig om sig; jeg maatte fortælle hende Historier, svinge for hendes, træffe hende. Jeg glædede mig over, at Jenny dog vil godt af det med det Samme.

"Kom herhen Marie! lad mig saa lidt at drille; al, jeg har saa ondt i Halsen! Her, du maa give mig Haanden paa, at du vil blive her inat, og ikke lade den ælle Madame komme herind; ud, jeg er saaaangst for hende, jeg bliver syg, hvis du ikke lader mig det."

Obersten kom daglig ridende for at se til Børnene; Doktor Stab indfandt sig hver Morgen, saa til Patienterne, drak et Glas Vand, som stod i Beredskab til ham i Høstuen, og tog bort uden flere Ord end blot nødvendigt.

Der var gaaet en uge, ti Dage; Feberen var forbi, og al Føte — obersten; jeg saa paa Søjæren og blandede, men blev bakked af Louise.

"Marie, det fornuet! Al skal op; hvor skal vi hen! hvor skal vi hen!"

Det blev Lyn trængte igjennem Sprækkerne paa Bindueskødderne og fordukkede aldeles den søge Natlampe; det lynde Hus rystede med hvert Tordenbrag, Stormen lude, i Støtten, Volgerne brusede og jullede udenfor.

"Marie, hvor skal vi hen! hvor skal vi hen!"

"Tys, Hjerte, Mid i Sengen. Du var saa syg, og Søjerter har allerede næsten gjort dig rask, du kan være vis paa, at han ogsaa lader dette gaa over."

I det Samme blev Døren revet op af Vaagelonen; hun var blea som et Sig.

"Berden forgaar", sagde hun, "og det er ikke det værste; det pusler ned i Haven, det rasker ved Binduerne; saadant et Veir er som skabt for Lyse og Røvere. O, vi usselige Fruentimmer!"

"Det er kun Blæsten, der kun pusler og rasker med Trærnes Grens."

Lyn i Lyn gif det, Tordenen overdædede deres Klager.

"Marie", hvilede Henriette, "for du dog ikke, at Berden virkelig forgaar?"

"Nei, ikke Jenny, det tror jeg ikke, og jeg bed, at Gud under ingen Omstændigheder vil forlade os. — De maa virkelig ikke tage saadan paa Bei, Ma-

dam Olsen, den lille er bange nok iforveien. Tro mig, Louise, om et Par Timer er det forbi, og Dagen vil Bryde frem smukkere end nogensteds."

"Et Par Timer! al, der kan se meget inden den Tid. Hvad var det? hørte De ikke noget Zein?"

"Nei, det er kun den voldsomme Regn."

Endelig ved Doggers Ransede Udret; Solen kom op med sin gamle Pragt, Støvet var skyllet af Blade og Blomster, Alt saa saa fornyet og fornyet agtigt ud. Jeg indaandede den friske, rensede Luft fra Berandaen, og talte Gud, der havde holdt sin Haand over os.

Vaagelonen var gaaet op paa sit Bærelse; Børnene stumrede; jeg solte mig meget træt, mat og overanstrengt. Jeg tog plads i en Krog af Sofaen, lukkede Døren og gjenmælede snart i Drømme den ubeggelelige Nat.

Trettende Kapitel.

Da jeg slog Øiet op, saa jeg, til min Forbauselse, en hoi Skikkelse staa foran mig; i Mødet kunde jeg ikke kjende, hvem det var, men hørte snart paa Stemmen, at det var Geheimeraadinde Trolle.

"Det gjør mig ondt, hvis jeg har vækket Dem."

Hun talte mig sin Haand; det fortalte mig, at den stjalte lidt.

"Jeg vidste intet om dette før igaar; lad os gaa her ind."

Da vi kom ind i den lyse Høstue, saa hun lidt paa mig.

"Roderen og reS, Menst gi De bled?"

"Det er saa rimeligt, da jeg havde hørt Sygdommen."

"Er det ogsaa rimeligt, at De blev ladt tilbage næsten alene? er det rimeligt, at Alt her er saa ubeggelet for Dem som ianrlig? er det rimeligt, at deres Ungdom og Sundhed blide bortdødede, som om de slet intet Værd havde? Al Gud, jeg forekommer mig næsten som medskyldig, blot fordi jeg hører til Familien. Hvorledes kan dette forsvares for deres Moder?"

Hun tog mig i sine Arme; det var ikke Donna Grandega mere, Hornemhedens Stranker var nedbrudte, hun var luttet Omhed og Hjerte.

"Joler De Dem ikke jeg, mit stakkels Barn? De ser ud, som om De hverken havde faaet Sovn, passende Røring eller frisk Luft; jeg tror næsten, de maa trængte mest til det Sidste. De skal bestemt høre en liden Tur i min Sogn; imidlertid bliver jeg trolig hos Børnene."

Hun kastede med hastigheg Haanden et Shawl om mine Skuldre, bandt Dattien under Dagen, førte mig ud til Boguen og gav Kuffen Ordre til at høre til Røgsted, og saa strax tilbage.

"Begynd lidt langsomt", sagde hun. Tjeneren slog Døren i, Lubsten knalbede, og saa hørte vi; det hele var som en Drøm.

Den friske Luft, den ubante Besøge overvældede mig; jeg svimlede som i en Gyng; det klare Sollys blandede mine til Mørket vante Dine. Massere og raskere gif det; Vandstæder, Haver, Marker og Stoven kom forbi; det var næsten pludseligt, og saa solte jeg mig saa liden og ubetydelig, som jeg sad der ene i den elegante Sogn.

"Imorgen gjør De det om igjen", sagde Geheimeraadinden, da jeg kom tilbage, nu tager jeg strax bort og sender derpaa min Kammerjomfru herud, Jomfru Bagge, som du holder saameget af, Louise; hun kan være om Eder, at Ederes Høje Marie kan saa pleie sig lidt og rei saa hullet ud."

Et Par Timer efter kom Jomfru Bagge med en temmelig stor Bagage. Hun var graaet i Tjenesken, og hendes Høje frembød et for et træt Slud veiggjorende Stue af Ro, Godmodighed, Flegma og Enfold.

Hun bredte en Dug paa Bordet, tral ud en Kasse Vin, nogle Østers og en kald Rylling op af en Kuro, og bad mig tage illtaste med Retterne."

Skjønt jeg aldeles ikke er Laffermund, smagte det fortræffeligt, kørkede og gjorde rigtig godt. Det var længe, siden jeg havde faaet et Maaltid beredt af Hjørtelede; i den senere Tid havde jeg levet af Kaffe, efter som Madame Olsen, der selv foretrak Kaffe for all Kabet, udbig vilde have Illidighed med at lade Rab til mig.

Efter endt Maaltid førte Jomfru Bagge mig ovenpaa i et smukt, luftigt Bærelse, hvor hun havde redt en indlybende Seng. Jeg blev ganske begejstret ved Synet af den; de blændende hvide, bløde Puder, det grønne Silketæppe, det var en overbeviende Stue for En, der længe havde ligget paa en haard Sofa. Jomfru Bagge havde bragt Alt med, hun desaa med et illferdsomt Ligt Arrangementet, luffede Binduerne og forlød mig.

Jeg havde altsaa Udfigt til en lang Sovn, lile forstyrret af Frygt for at Børnene skalde savne noget, eller af Frygt for, at Louises Ralben skalde vække mig. Træt og Ral stod jeg og saa paa Sengen, hvor skalde den smage! Koffen var forst fer; jeg kunde love lige til Morgenens; hvor skalde den smage!

"Ladstald, at jeg forstyrret, Kamstel Staal, men der er en Herte som vil hille paa Dem."

"Er det ikke Obersten? eller maatte Lieutenant Due?"

"Nei, det er en fremmed Herte."

"Saa maa det ganske bestemt være en Feiltagelse."

Lidt efter kom hun tilbage. "Han bad mig sige, at han var Pastor — ja, hvad var det dog?"

"O, saa var det vist Svan, en gammel Herte?"

"Det er en ung Herte, men er det ikke det flogeste, at Kamstallen gaar ned for at tale med ham."

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver
FREDAG.

E. BERRUM, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar 50 Cts
Seks Maanedes 25 Cts
I Europa pr. Aar 75 Cts

Adresse: **PARKLAND, WASH.**

Merk:

Allt vedrørende Bladet sendes til „Pacific Herald“. Alle andre Fortællingshistorier sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Venge bør helst sendes i Money Order, lydende paa Parkland, Wash.

Bidrag til Indretningskommissionen og Church Extension bør sendes til Dr. J. L. Rynning, Fern Hill, Wash., Kassebetjent for Par. Distrikt.

Derfor nogen siger: Jeg elsker Gud, og han elsker sin Broder, da er han en Vagner; thi hos, som ikke elsker sin Broder, som han har seet, hvorefter kan han elske Gud, som han ikke har seet? **1 Joh. 4, 20.**

Da de forskellige og politiske Blade i Tyskland er meget forbitret paa Pave Leo's „Statistisk“, Kardinal Rampolla, som paa alle mulige Maader lægger sin Vilde for Tyskland og denlige Følelse overfor Frankrig for Dagen. Stalde Rampolla blive, som de frygter, Pave Leo's Eftermand, vil han sikkert slippe hele Jesuitestoblet løs paa Tyskland og med alle de Midler, som staar til sin Raadighed forsøge at trække de „vantrø“ — Profestanternes Raag derved. Ophævelsen af Paven mod Jesuiterne tør da blive en Hædersejers Affære for Tyskland og Kirkerstaten.

Den af Synoden ved det nye afholdte Karsmøde fattede Beslutning, om at sende Past. Borge herud forat undersøge P. L. U.'s Stilling og Trivsel, har vakt almindelig Glæde blandt Stolenes Venner her paa Kysten. Vi har Grund til at tro, at Past. Borges Besøg vil blive af stor Betydning for P. L. U.'s fremtidige Velfærd. Det er ogsaa vort Haab, at nævnte Beslutning er det første Skridt i Retning af Synodens Overtagelse af Stolen.

Dr. Swärd af Augustana Synoden Kal, som før nævnt, reise til Sverige forat træde i Statskirkens Tjeneste. Ved det af Augustana Synoden nye afholdte Karsmøde tog han derfor sin Afrejse med Samfundet. I den Afsigt bringer „Augustana“:

„Dr. Swärd's Afrejse fra Synoden var en af disse alvorlige Stunder, der lægger Indbryd for hele Livet. Synoden udtrykte sin Erkjendelse for hans lange og tro Tjeneste ved Rejsning. Flertallet af Synodens Præster og Professore forærede ham et Mindealbum, hvori de havde indsat sine Fotografier, og paa mange Maader vist ham en Hæderfuld Opmærksomhed, Venlighed og Delagtelse. Dr. Swärd vender tilbage til Fædrelandet med Synodens Anerkjendelse for sit tro Arbejde, og han vil bevares i taknemmelig Erindring blandt Embedsbrødre og Venner paa denne Side af Verdenshavet.“

Menighedsstolen har hidtil været en Torn i Siet paa den store Masse af vore Medborgere, og selv mange af dem, som vil gjælde for Lutheranere, har ikke ladet det mangle paa Uvædsord, naar Oprettelsen af disse Stoler har været paa Tale. Som Grund for sin Opposition mod Menighedsstolen har de anført, at den var uamerikansk, og at den vilde overfølgjøre Commonstolen og derfor maatte betragtes som en Modanstalt med den. I det færdige der en bitter Kamp om denne Sag, da Bennett-Roden for endel Tid siden stod paa Dagsordenen i Wisconsin. Men mærkelig nok har Menighedsstolen i den senere Tid fundet Venner, hvor man mindst stulde have ventet det. I det synes en Flaa af Presbyterianskirkens at have faaet sine Øine op for disse Stolenes Betydning. Ved den Generalforsamling, som Northern Presbyterian Church fornylig afholdt i Minneapolis, var denne Sag en af de vigtigste Forhandlingsgenstande. Det blev da besluttet, at Forretningen anbefaler Samfundets Menigheder at oprette Menighedsstoler, som skal staa under Presbyternes og Menighedsforretningens (Sessions) Kontrol. En Komite (Committee on Christian Education) blev nedsat med Rev. Dr. R. P. Kerr som Formand forat oparbejde Sagen og faa den i Gang. Dr. Kerr har for Kredet et vigtigt Indlæg i Spørgsmaalet om Menighedsstolen, og han vil sikkert ikke lade det skorte paa noget fra sin Side forat faa saadanne Stoler oprettet.

Da de Friskirken og Danges Synode har nylig afholdt sin Karsmøde. Forsnævnte havde sit Møde i Dalton og sidstnævnte i Madison, Minn. Friskirken havde i Kretsens Løb samlet \$25,000 til sine forskellige Formaal, hvoraf \$8000 til Opbyggelseskommissionen. Mødet anbefalte, at Samfundet begynder Udgivelsen af et Berneblad, at der opføres en ny Skolebygning paa Seminarlets Grund i Minneapolis til et Kostende af \$30,000, samt at der oprettes et teologisk Professorat i Engelsk. Prof. Everdren valgtes til Friskirkens Formand, men afslø, hvorpaa Past.

G. Gynild valgtes. Ved Mødets Slutning blev 9 teologiske Kandidater ordinerede til Præster.

Danges Synode afholdt laar sit 54. Karsmøde, der siges at have været godt besøgt. Ifølge Sekretærens Rapport havde Samfundet nu 90 Præster og henved 30,000 Sjæle. I Kretsens Løb havde man indsamlet til de forskellige Kasser \$26,550. Af Samfundets 9 Missionærer i Alaska var to i Kretsens Løb afgaaet ved Døden. Prof. R. G. Hansen gjenvalgtes til Formand. Seminarlet i Red Wing havde i det forløbne Aar været besøgt af 122 Elever hvoriblandt 13 teen-studerende. Mødet krettesatte Past. N. Helm for hans Forhold til Barnehjemmet i Beresford, S. D. Past. J. B. A. Dale, mod hvem der ifjor var reist alvorlige Klager, blev frikendt. Past. Ekby i Faribault, der var beskyldt for at lyde en fra Synoden afsløgende Lære om Konfirmationen samt for at drive separatistisk Virksomhed, der var skadelig for Samfundet, blev udstødt. En tredje af Synodens Præster, Past. Gallestad, var beskyldt for ledslidig Opførsel i sin Menighed; men da han havde indanet sin Sag for den verdslige Domstol, fandt Synoden, at den ikke vel kunde opløse den Behandling.

Paa en eller anden Maade maa det Sted, som indeholdt Referat fra Synodens Møde Mandag og Tirsdag's Sessionser, være fejlsendt, og vi kan desværre ikke denne Uge gjengive saameget af Referatet fra Karsmødet, som vi ellers havde ønsket.

Ved sit Karsmøde fattede Synoden følgende Beslutning: „Synoden ndtaler som sit Ønske, at Prof. Stab igjen bliver kaldt til Professor ved vort teologiske Seminar, forudsat, at Prof. Stab selv og de, hvem denne Sag er betroet, ikke finder, at der er væsentlige Grunde for, at han forbliver i den Stilling, hvori han er.“

Teologisk Embedsøramer ved Luther Seminar afholdtes fra 30te Mai til 8de Juni d. A. Følgende Kandidater bestod sin Examen vel: A. O. Kafen, Chr. Andersen, S. B. Brevig, G. T. Clausen Sr. Koamme, P. R. M. Carlén og A. G. Lange. Som Censurer forrettede Pastorerne Em. Christophersen, J. B. Prens og Thos. Rissen. De skriftlige Oppaver ved Examen var: 1) I gammeltestamentlig Exegese: for den teoretiske Afdeling „at oversætte og fortolke 1ste Mos. 4, 1—5“, for den praktiske Afdeling „at fortolke 1ste Mos. 3, 14, 15.“ 2) I nytestamentlig Exegese: for den teoretiske Afdeling „at oversætte og fortolke Ef. 9, 11—17“, for den praktiske Afdeling „at fortolke 2 Kor. 2 Kor. 5, 17—21.“ 3) I Dogmatik for begge Afdelinger: „At udvise Betydningen af gode

Gjerninger i Saligjælsens Orden.“ 4) Kirkehistorie: „En Oversigt over den norske Kirkes Historie i det 19de Aarhundrede.“ — Slutningsfest holdtes om Aftenen den 8de Juni. Efterat Bestyrelsen havde overrakt Kandidaterne deres Diplomer, talte Prof. Nilsen til Dem paa Fakultetets Vegne. Rand. P. A. M. Carlén talte paa Kandidaternes Vegne. Pastorene Em. Christophersen og Joh. Halvorsen holdt dernæst Taler. (Kirkeid.)

Den første Forjendelse paa flere Maanedes af U. S. Post fra Dulon ankom i forrige Uge til Seattle med Damperen City of Topeka. De 14 store Postkasser, som Damperen førte med sig, indeholdt omtrent 30,000 Dulon-Breve.

0-0-0

Fleere gamle Hvalfangere, stude som i aarv har lagt paa Havnen ved Oakland, Cal., som ubrugbar, skal nu i færd med at forat bruges for T-vlasttransport mellem Puget Sound og Kystbyerne i California. Ringel paa Skibe her paa Kysten har gjort dette nødvendigt.

0-0-0

For Jærlers Menigheds Kvindeforening, Tacoma, vil Torsdag den 13de Juli have en Udflugt til Point Defiance Park. De, som ønsker at deltage, vil behøve at møde ved „Junction“ Kl. 9 Morg. Alle er hjerteligt velkomne.

Betalt for Herald.

Johanne Frederiksen R. J. City	75
Past. Petersen	25
Past. W. A. Christensen Seattle	1 00
A. Gullavsen Leber	50
Mrs. H. Berg New Whatcom	50
„ M. A. Ketteberg Fairhaven	50
C. B. Jorgensen Gimán	50
J. S. Rossholdt Re. Jato	65
Chas. Solberg Vantel	1 00
Chas. Jensen Brighton	50
Ole Engdren Stordud	1 00
G. A. Grimmo Newman Grode	50
G. J. Douden Ridgway	50
T. Andersen Barnesville	50
Mrs. Gina Larsen	50
H. G. Hoff Lawrence	50
Mrs. R. Opsahl Minneapolis	2 00
L. O. Wolden Ber	50
J. W. West Highlandsville	1 00
J. J. Rynning Nordness	50
A. Jensen Edgerton	1 00
Past. Krogh Osion	1 50
G. J. Dantz Montevideo	2 00
A. Schae Osion	50
Past. Luommen Kristiania	1 00
„ C. Juul Brandon	1 00
„ S. S. Urberg Blair	50
W. W. Røed Fensden	50
Mrs. Chr. Sallio Veltar	50
H. A. Strand Towner	3 00
M. P. Loeng Donghai	50
Past. Ch. Pedersen Benson	50
„ T. D. Tomnesen Minot	1 00
S. Pedersen Woodville	1 00
L. V. Thorsgaard Springville	2 00

G. Berrum,
Wash. Raad.

Kirke og Mission.

I Indien er der en Veper-Mission. Den har nu 3,256 spedakke under sin Omsorg.

Den svenske Kirkes Missionsstyrelse har besluttet at oprette en Sjælandsmission i London.

Past. J. G. O. Storjohan, der siden 1894 har været Sogneprest i Naab, har indgivet Ansøgning om Afsked fra sit Embede. Han er nu 67 Aar gammel.

Sels af Garibaldis Børnebørn, som i flere Aar har besøgt protestantiske Skoler, blev for en Tid siden optagne som Medlemmer af den evangeliske Kirke i Italien.

Katolikerne har skrevet sig 40 Aker Land i Nærheden af sit Universitet i Washington, D. C., hvor de skal oprette et Ladies College. Det skal staa under Sisters of Our Lady of Namurs Ledelse.

Sels af Bringham Youngs glædelige Døtre fejrede den 1ste dennes hans Fødselsdag i Salt Lake City. Ved den Bantet, som for Anledningen afholdtes, deltog omtrent 300 af hans Børn og Børnebørn.

Prestbiterianerne i Kanada driver en aktiv Mission. I alle Byer langs Canadian Pacific, som har over 1000 Indbyggere, oprettes de Stationer og bygges Kirker. Fra deres Prestefeminar i Winnipeg faar de den nødvendige prestelige Uddannelse.

I engelske Blade berettes, at den svenske Missionsstation i Ost-Turkestan har været udsat for et alvorligt Angreb af de indfædte. Heldigvis kom haardt den engelske Konsul Macartney og den russiske General Konsul Missionærerne til Hjælp, saa deres Liv blev spart. Den russiske General Konsul sendte senere en Afdeling Kozakker til Stationen forat beskytte den mod videre Angreb.

I et Sogn syd for Silkeborg, Danmark, er en Prest, som ikke er at spøge med. "Silkeborg Avis" fortæller saaledes, at han har udpaantet hos 112 Behøvere beredelse for Præstetende. Børsten var kommen i Tænder om, at han vilde have de Stillingen, der tilkom ham; men de Raad, Sognefogdens Besøg gjaldt, er alt andet end gunstigt stemt med Præsten nu, fordi han saadan uden videre benyttede den hellige Helligselskabet.

Syn Kirker i La Crosse, Wis., skal i Sommerens Løb være rammet af Lynilden.

Mrs. Ingrid Marthus er blevet kaldt til Retron for Synodens Pige-skole i Næb Wing.

Church Missionary Society i England fejrede sidste Aar sit Hundrede-aarsjubel.

Wittenberg College, Springfield, Ohio, som fornylig udnævnte Prof. Lund ved den Forenede Kirkes Seminar til Doktor i Teologi, skal nu have besluttet at aabne sin teologiske Uddannelse for tvindelske Elever. Ved sin Afgangselskaben vil de blive kreeret "Bachelors of Divinity".

Past. Konson af Norman opholder sig for Tiden her i Byen paa Dr. Thoms' Hospital. Han er under Behandling for saar Hals. Han har midlertidigt maatte neblægge sin Prestegjerning, da Doktoren har forbudt ham at holde sin regelmæssige Prædiken.

("Forgo Posten.")

Fra Synodemødet i Spring Grove, Minn.

Forsat fra Side 1.

Repræsentanter var ankomne. Tiden for Afsættelse blev fastsat til fra Kl. 9 - 12 Formid. og 2:20 - 5:20 Efter. (Senere er det besluttet at begynde Afsættelse Kl. 3, for at de mange Komiteer kan faa Anledning til at forberede de forskellige Sager). En Hjælpekomiteer blev udnævnt for hver Sektion. Dermed gik man over til at høre Formandens Indberetning. At gaa ind paa Entelighederne af denne Indberetning vilde tage for megen Plads. Men da det vil blive Anledning for alle at anstæffe sig Synodalberetningen for dette Møde, er det at haade, at man vil stæffe sig den og læse Formandens Indberetning i sin Helhed.

Denne Indberetning blev overgivet til en Komite af 5 til Gjennemgaaelse. En Programkomitee for at bestemme i hvilken Orden og paa hvilken Dag de forskellige Ting skulde behandles blev besluttet nedlat. En Skrivelse fra Ole Solheim blev oplæst, hvori han oplyste om Udfærelsen af Alderdomshjemmet i Stoughton gaar meget heldig fremad - at der bliver Rum til 30 gamle foruden Bestyrer og Tjenesteb. Henvis til Komiteen for Barmhjertighedsanstalter til nærmere Behandling.

Lørdag Form. 26 Juni. Komiteen til Gjennemgaaelse af Formandens Indberetning oplæste de forskellige Punkter, som den ansaa nødvendig at behandle Synodens Opmærksomhed paa. Det blev besluttet at behandle denne Rapport punktvis. De forskellige Punkter blev henvis til Komiteer, som

siden vilde komme med Indstilling til Synoden i nævnte Sag.

I Anledning af Gjernand Scolens Legat til Luther Seminar, tilkomte Synoden ved Reidsing Formandens Takkebreve.

Det blev besluttet, at Formandens Raad tilkommes, at Past. Borge, som med saadan Iver har arbejdet for Skolen i Hartland, rejser derud for nærmere at sætte sig ind i Skolens Stilling og Tilstand, og at der skal holdes et paa den Tid af Aaret, da Skolen er i Gang.

En Skrivelse fra Past. O. Doel, Gaabhy Minn., blev oplæst. Han gik ind i Stridens Dag. Først erklærede han sig enig med Synoden i dens Løse, dernæst beklager han hellig Splittelsen, erklærede sin egen Fælle ved at gaa ud, ligesom det var for endel begrundet deri, at han paa den Raade vilde bevare Menigheden for Splittelse. Nu søgte han atter Optagelse i Synoden.

Paa Formandens Opfordring udvalte Synoden ved Reidsing sin Hovedkomitee og Læsning af saadan Skrivelse. Dog maatte den formelle Optagelse ske i et Møde af Minnesota Distrikt.

Derpaa gik man over til Beretnings-handlinger. Temaet var: "De rette Principer for Kirkes Styrelse". Formand Koven oplæste et længere og grundigt Referat om denne Sag, som han opsummerede i følgende Sætter:

1. Kristus har ikke indsat nogen anden Styrelse i sin Kirke end den, han selv udfører gennem sit eget Ord.
2. Dette Ord er betroet Menigheden og ikke nogen jærrogen Stand, omend offentlig Vejledning efter Guds Befaling skal ske ved dertil jærskikede saadanne Personer.
3. I Sager, som Guds Ord ikke har afgjort, er Menigheden suveræn.
4. Den Styrelse i Kirken, som fordrer Lydighed, fordi den er Styrelse, opretter et Hierarki eller Caesariopapi eller Tyranti.
5. Et Kirkesamfund Danneelse er ikke direkte befalet af Gud, men følger af Troens og Kjærlighedens Bæsen.
6. Et Kirkesamfund har ingen Ret til at indskrænke den enkelte Menigheds Frihed.
7. Et Kirkesamfund styres efter de samme Principer som den enkelte Menighed.

Tredag Eftermiddag. Næsten hele Eftermiddagen hengik med at forhandle om hvilken Valgmaade skulde benyttes ved Valg af Synodens Embedsmænd. Både den gamle Valgmaade og den nye, som var blevet antaget i Iowa og Østlige Distrikt blev forsvaret som den mest heldige. Endelig efter en længere Diskussion kom man til den Beslutning, at den gamle Valgmaade med nogle Forandringer skulde benyttes ved dette Møde. Den blev forandret derhen at to Stemmesedler uddeles, en for selve Embedets Indehaver og en for Suppleanterne. Tilgædes blev det bestemt, at naar Forsamlingen tilfælede Kandidater til dem,

som var opførte af Nominationskomiteen, da maatte disse for at være Kandidater være understøttede af mindst 3. Et Nominationskomitee valgtes Pastorerne Paul Nordby og Sperati, Prof. Carjen og d'Ort. Thos. Morrison, Danne og Rittelsby.

Lørdag Form. den 17de Juni. Prof. Brandt sit Lov til et anbefale Prof. Petericus Bog om Barnedøben. Han gjorde et vægtigt Indlæg for denne Bog, som er et saa grundigt Arbejde over nævnte Sag og saa at lige Prof. Petericus Testamente til os. Maatte mange anstæffe sig den, ikke alene paa Grund af dens fortreffelige Indhold, men ogsaa derved at blæse Prof. Petericus Familie. Derpaa gik man over til Beretnings-handlinger igen over samme Emne, de rette Principer for Kirkes Styrelse. De forskellige Punkter blev digterede, og man besluttede at behandle hvert enkelt Punkt for sig. Mange vigtige Indlæg blev gjort for paa den ene Side at værne imod et Hierarki, paa den anden at være om Orden paa Kristens Grundvold.

Lørdag Eftermid. De af Nominationskomiteen nominerede Kandidaters Navne blev oplæst, og nye Kandidater blev følede til, og en hel Del af Eftermiddagen gik hen paa den Raade. Endelig kom man til Dagsordenen Nyt Aktual. I Anledning heraf blev følgende besluttet: "Nærværende nye Alterbog antages herved til Brug ved offentlige Guds-tjenester og kirkelige Handlinger, som lige gjædende ved Siden af det hidtil brugte Ritual af 1685 og Alterbog af 1688, efter som de enkelte Menigheder maati: beslutte; dog skal, selv hvor den nye Alterbog antages, det gamle Ritual og Alterbog ikke være ophævet, uden forsaavidt det staar i Strid med den nye Alterbogs Forskrifter."

Paa Mødet i La Crosse blev et forslag til Ritual og Alterbog gjort til Menighederne. Dette Forslag skulde tages paa Prøve af Menighederne. Indlertid havde man Anledning til at indsende til Komiteen sine Indvendinger eller Forandringer, som man ønskede indført. Komiteen havde ogsaa forandret en Del, og nu foretog Alterbogen til Antagelse. Og den blev antaget. To stemte imod. En hel Del stemte ikke.

Mødet sluttede som sedvanlig med Herrens Bøn.

Bed Staten af dette Møde var der ikke uden Forvirring en Tid, idet en Cyclone for jærbi en 15 Miles Vel fra Kirken. Odeløggelsen var vistnok liden, men den satte alligevel ikke saa liden Skrak i Folk.

I det hele har Beiret været udmærket og Velene pene, saa det neppe kunde ønskes mere fordelagtigt for Mødet. Det overflødig Regn var netop skænket og ingen trøstende Børne er indtrædt endur.

Kurt.

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne
Rute.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl.
8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25.

W. H. ELLIS & SON, EBERK,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR

Vor Frelseres norsk luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
" 11 A. M. Hølmesse-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedon, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eftm.
i Maanedon, Kvindeforening.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog, I Skind- bind	\$ 65
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
" " med rødt Snit og Al- bumsspånede	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibel- historier	25
Katekismær	15
Jøssendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Paci- fik Distrikt	25
Ny Testamenter	25

Spar Tid og send til os efter
disse Bøger.

Adresse:

Pacific Luth. University Ass'n
Parkland, Wn.

The Pacific Lutheran University, ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric
Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

The following branches will
be taught during the
term:

Arithmetic
Penmanship
Book-keeping
Norwegian Grammar
Norwegian Reading
Singing
Bible Study

Commercial Law
Shakespeare
U. S. History
Grammar
Geography
German
Algebra
English Composition
Reading
History of Education and
Methods
Business and Office Practice

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

"Gul hen og gjør ligesaa!"

Et Menighedslem, R. fortæller om sig selv følgende:

I mange Herrens Aar har jeg tilhørt den n. ev. luth. Menighed i S., Pastor V. s Kald og tilhører den endnu. Jeg har sjelden manglet Penge, heller ikke har jeg sparet paa dem, d. v. s., naar det gjaldt at kjøbe Mad, Drikke, Tobak, Cigarer, Klæder, Laksus m. m. m. □ Kunde godt spandere paa hvemsomhelst undertiden. Men naar Trusteeserne kom rundt efter Presteløn—o du al Verden! Jeg blev næsten svet af Forargelse. Jeg syntes ikke, jeg havde Raad. Da begyndte jeg at holde Foredrag for Trusteeserne om "haarde Tider," "haardt oppe for Penge," og efter Guds Ord, sagde jeg, skal enhver af os være—"sparsommelig!" Jeg kunde have Raad til at givet 10—15 Doll. i Løn; men Trusteeserne var glade, naar de kunde faa \$2—\$2.50—ja, det hændte vel, at jeg gav 3 Doll., men da troede Folk, at jeg maatte være feig.

Jeg syntes altid godt om Presten og Menigheden, gik flittig til Alters og Kirke. Men paa Høitidsdagene, Jul, Paaske og Pinte, da jeg havde mest Lyt at gaa til Kirken, blev jeg borte. Hvorfor? Naturligvis—for Offerets Skyld. Være i Kirken, men ikke ofre, var en Skam. Det kunde hände saa en og anden Gang, at jeg gik, ofret 25c og 5c til Klokkeren. Naar jeg ofrede saa lidt som 25c, var jeg bestandig iblandt de sidste, som gik frem og ofret, af den gode Grund, at jeg kunde faa slenge bort paa Bordet 25c paa en saadan Maade, at ingen kunde merke, hvor meget eller lidt det var. Derimod, fik jeg mig til at ofre 1 Doll., da var jeg bestandig den første, som gik frem, og jeg søgte da at lægge den saa nær Presten som muligt. Men som sagt, jeg gik sjelden til Kirken paa Høitidsdagene, bare for det Offerets Skyld. Men det var ikke blot jeg: aa nei! Mange fulgte mit daarlige Eksempel.

For Begravelser, Jordfæstelse betalte jeg ikke. For Barnedåb betalte Fæddrene.

For at Presten eller nogen anden ikke skulde forstaa, at det var bare for Offerets Skyld, jeg var borte fra Kirken, paa Høitidsdagene, gjorde jeg mig syg. Begyndte at blive daarlig et Par Dage i Forveien og saa holdt jeg paa at være daarlig. Hovedpine, Pine i Maven o. l. indtil to, tre Dage efter Høitiden, da var jeg "all right." Men det var nok dem, som forstod det

Det fandt jeg nok ud senere. Hverken Presten eller Menighedslemmerne var saa dumme, som jeg tænkte. Det er vel omtrent 1½ Aar siden, da en af Trusteeserne kom til mig igjen efter Præsteløn—han havde havt det Embede i mange Aar. Jeg begynder straks at holde Foredrag for ham over samme Emner: haarde Tider, haardt oppe for Penge, og—Sparsommelighed. Men saasæl du have Tak. Jeg fik den Gangen være saa god og lytte til et Foredrag, hvis Emne jeg saa langt fra ikke likte. "Vel," siger Trusteesen, "jeg har nu i flere Aar hørt paa dette dit Tøv om haarde Tider, Sparsommelighed m. m. Naar jeg leiaf det og for at faa en Ende paa det vil jeg nu sige dig Sandheden ligefrem—du faar synes om det, hvad du vil. Sandheden er den, Hr. R., at Tiderne er ikke haardere for dig end for os andre her i Menigheden, og hvis nogen af os har Penge, saa har det da. Sparsommeligheden din du altid taler om, er intet andet en Kærrighed. Hvorfor netop spare da, naar du skal betale Prestens Løn, hvorfor lade Sparsommeligheden gaa ud over ham. Hvad siger Skriften: "Den, som undervises i Ordet, skal dele alt godt med den, som underviser ham." Tank, Hr. R. alt godt, ikke bare lidt. Hvorledes stemmer din saakaldte "Sparsommelighed" med dette Sted?" Paa et andet Sted staar, at den, som forkynnder Evangeliet, skal leve af Evangeliet, d. v. s., han skal have sit Ophold ved den Gjerning."

"Ja har han ikke sit Ophold her?"

"Faar han ikke nok?" spurgte jeg lidt sladt.

"Jeg er bange for, det er temmeligt knapt mange Gange. Familien er stor, Indtægterne smaa. Men selv om han klarer sig nogenlunde, hvorfor skal vi knibe saa paa Pengene, naar det gjælder at opretholde Ordet iblandt os, udbrede samme? Hvorfor, Hr. R., skal du se saa nøie paa Conten, naar du skal give til Presten, Klokkerløn, til Religionskole, til Lærerkassen, Mission m. m.? Hvorfor er du ikke sparsommelig i Mad, Drikke, Klæder, Tobak, Hus m. m.? Hører aldrig, du taler hverken om haarde Tider eller lignende, naar du skal ud med Penge til disse Ting. Da kan 1 Dollar gaa som paa Hjul ud af Lommen din. Men skal den gaa til kirkelig—ja jeg siger, vor Herre, da er det næsten som den skulde være fastgroet i Lommen. Ser en anden Ting. Du har været med og lovet

Presten 3 Ofre for Aaret, et paa hver Høitid, samt Betaling for ministerielle Forretninger. Dette er sat paa Kaldsbrevet og hører med til Prestens Løn. Hvor store Offrene skal være og Betalingen for ministerielle Forretninger, siges intet; men man underforstaar: efter Evne og Hjertelag. Nu er du en af disse mange, som er borte fra Kirken paa Høitidsdagene—for Offerets Skyld naturligvis. For at Folket ikke skal tro, det er for det, saa gjør du dig syg og holder en Haand paa Panden og den anden paa—"

"Du faar passe dig, for hvad du siger, jeg vil drage dig til Ansvar," sagde jeg temmelig hidsig.

"Ja, jeg skal passe mig, vær koldblodig, dette vil gjøre dig godt—hør nu!"

Et Løfte er en Gjæld. Og den, som ikke ofrer, betaler ikke sin Gjæld; det er en Ting. En anden er det: Den, som ikke ofrer tilbageholder Næstens Gods, Sjælesørgerens Løn, en Del af den. Er ikke det lidt grusomt?"

"Ja, men det er ikke altid, man har Penge," sagde jeg.

"Det kan nok være. Men det er besynderligt, at det skal træffe ind Høitid efter Høitid, Aar efter Aar. Men om det nu traf sig saa baade en og to Gange, du ingen Penge har den Dagen, saa skulde du gaa til Kirke alligevel. Og senere, naar du faar Penge, da lade Presten faa dit Offer enten det er stort eller lidt—men glem ikke, at du har lovet ham det, og du bør holde Løftet.

Ja, men Presten er nu ganske godt aflønnet, synes jeg. Saa har han en Prestegaard at bo i og lidt Land.

Presten har aldrig klaget. Men naar du taler om Lønnen, saa vilde det være godt, om du spurgte dig selv, hvormegot du betaler i Løn for Aaret—for Dagen.

Kanske I se er den Løn, du giver din Prest for hver Dag, og saa maa han selv holde Kosten."

Dette er ikke din Sag. Det er Presten, som bør tale om dette. Du kan tie, saalænge han tier," sagde jeg.

Er det en Sag, som det maa falde Presten tungt at tale om, saa er det denne. Derimod falder det let for os. Vi bør paa tale saadant, og rette paa det, og saaledes hjælpe vor Prest.

Gid du vilde tage til Hjerter, hvad jeg har sagt—Farvel!"

Derpaa gik han. Jeg sad igjen med en ond Samvittighed; thi ethvert Ord havde truffet mig. Den følgende Dag gaar jeg til Presten, bekendte alt for ham og bad om Undskyldning, samt lovet Forbedring. Jeg gav ham en liden Pengesum, som en Erstatning for den Uret, jeg havde gjort ham. Han vilde ikke modtage den; men han maatte. Siden har jeg betalt ligesaa meget i Presteløn, som nogen anden, været tilstede ved Ofredagene. Om jeg ikke har haft Penge, har jeg gaaet til Kirken alligevel. Har bragt Offeret, saa snart jeg har faaet Penge. Jeg har aldrig følt mig saa glad og lykkelig som nu, der hviler en Velsignelse over min Gjerning, som ingensinde før. Jeg synes, jeg kan have Raad til hvad det er, naar det gjælder Guds Riges Sag. Til den, som ligner mig i det første, siger jeg: Lign mig ogsaa i det sidste—"gul hen og gjør ligesaa." Her slutter R. Dette er nok ikke ønskeligt at se til, men det er godt at faa Forstand af. Gid mange af vore norske Blade vil tage det op.

(O.B. i Dec. Post.)

Helt Trost. her nu for flere Stille under Tegning ved sit Stibsvæst i Fort Blafely. De har ogsaa Arbejde paa Paanden for hele næste Sommer.

\$1.15.

"Illustrated Home Journal." et udmerket Tidsskrift for kristne Familier

og

"PACIFIC HEROLD" for blot \$1.15 om Aaret.

Parkland-Nyheder.

John Samtelsen, som sidste Vost for en kort Tid frekventerede vor Skole, men senere blev ansat som Været i Stomagerhaandteret ved Dødsstrafesanstalten i Vancouver, Wash., aflagde Skolen forleden Dag et venligt Besøg.

Dr. Ingebrigt Larsen, som i Begyndelsen af April reiste til Alaska for at tilbringe Sommeren dersejds, som i Mandags tilbage igjen grundig tureret for alt, som kan kaldes Klafstabeer. Under sit korte Ophold dersejds saa han mere af Kød og Elendighed, end det er mulig med Mund og Pen at lindre beskive. Blandt Dødsfaldene kan gjøres sig et Begreb om, hvad mange af de skakkede Guldføgere har maattet udstaa af Sult og andre Uhelder.

I et Privatbrev af 30te April, som i Tirsdags ankom fra Wash. har fortæller han, at han fremdeles er rask og frisk og føler sig udhullet og frisk. Da han stred, opholdt han sig i Wenamabalen, en 7-8 Mil fra Dawson. "Naar det ligger med Midten af Juni," skriver han, har jeg tænkt at reise en 33 Mil nedover Yukonfloden til Cassiar Creek, hvor jeg eier Halvparten af en Claim, og hvor der blot skal være nogle få Fod til Bed Noe. Naar jeg da efter bedste Etjen har gjort, hvad jeg fornaar i Sommer, tænker jeg, om Gud vil, til Høsten i Guds Navn at begynde mig paa Hjemveien." Han lover i Brevet, at han snart vil lade Deres høre fra sig.

Kyst-Nyheder.

Fra Wellestjer fulgtes fornylig i Dawson for \$1250.

Pacific Coast Steamship Co. skal opføre flere store Ruldboder ved Juneau, Alaska.

Northern Pacific har nu sikret sig fuld Kontrol over Seattle & International R. R. og derved faaet en direkte Linje til V. C.

"Falling City", som forleden Dag ankom fra Alaska, bragte \$100,000 med sig i Guldfaa. John Redshellet var en af Passagererne.

Den canadiske Regjering har udstedt midlertidig Forsbud mod Tagning af "Oil" og "Bench Claims" ved Bonanza og Eldorado Creeks, Alaska. Som ventelig har det vakt stor Forbalelse blandt de amerikanske Guldføgere dersejds.

Arbejdet er nu paabegyndt med Udvikelsen af Smelteren i Tacoma. Naar den er færdig, vil den være den største Smelter i sit Slags vestenfor Denver, Colo.

Damperen "Danada", som i forrige Uge grundfæste ved Denmans Island under Turen til Alaska, er et totalt Scrap, og Ladningen, der er værdsat til \$200,000, vil ogsaa gaa tabt.

"Andelana" ligger fremdeles paa Bunden af Tacomas Havn, da de Forsøg, man hidtil har gjort for at skibe op, har været mislykket. Nu paastaar det, at Northern Pacific skal haveisende at prøve sin Vælle med Skibet.

Rapporter fra forskellige Dele af Staten tyder paa, at Fængtshøsten vil blive betydelig bedre, end den er for en Tid siden saa ud til. Jær vil enkelte af de mindre Bærforter give et rigt Udbytte.

Alle Elidsværster langs hele Pacifickysten er for Tiden overløst med Arbejde, og der er Kadig Efterspørgsel efter Elide. Den fornyede Trafik paa Honolulu og de skiviske Havne holder i sig en Rangde Skide spjessætte.

Gen. Stensidler og Rous, hvis Døds er nær Gellor, Wash., som for en Tid siden fik en tilfælde ved at høre udoer en Dø, som var under Reparation. De anlagde Sag mod Countiet og forleden Dag blev de tilkendt en Stødeserstatning af \$2000.

Missin Mai Ste. 99, Brede Venner!

Atter er jeg stand til at sende eder nogle Linjer. Jeg er nu ved Pine Creek og tror at have en god Ting i Udbytte; men indtil vi har Guldet gravet og Bengene i Lommen, er vi ikke sikre i V. C. Jeg vil forsøge at fortælle, hvordan ender, som skal ind til Missin eller noget andet Sted under Kanadas Love, blir behandlet. Naar du kommer til Slagway eller Dyea saa begynder Beslutningen. I fald du har Hest eller hore gaar tilføds efter Brødet Kjørel, koster det 25 Cent af saa slippe frem saane selv; for Hest koster det 50 Cents. Saa kommer vi til "Log Cabin"; der staar vi brændende faste til vi har taent vore Klædeskrælle og andre Ting som mistænkes for at indeholde et Par nye Bunker, Rubberskiver eller nye Elde. Endant man beslutter, først saa jeg da gaa til en "Proter" eller Angler. Jeg fortæller ham, hvormange Sælle og Kølser jeg har, hvorpaa jeg af ham faar en "Bill of Entry." Med den gaar jeg til Toldboden. Naar jeg har ventet der en Time eller to, kommer muligvis min Tid. En af Betjenterne gaar da med

mig og ser over Sagerne — om Ræfentallet svarer eller ikke, om jeg har sagt Sæt iskedet for Ræfse osv. Da jeg saa havde faaet Fortegnelsen over mit "Outfit" tilbage igjen, maatte jeg atter til Broteren. Denne til at analysere og beregne, hvad jeg har at betale i Told paa mine Sager pr. Pund. Naar saaledes "Kostbill" løb paa \$70,00, saa blev det \$6,00 at betale til "Broteren" og \$15,50 i Told, altsaa tilfammen \$21,50 for at slippe forbi "Log Cabin." Naar en kommer til Vale Tagish eller til Missin, blir en atter mødt af "Toldere," og atter man vil frem med vore Klæningspapirer. Saa til med Telling af alle Gjenstande for at se, om vi har mere end Papirerne lyder paa. Dette sidste Udrag er kun for at saa Tilladelse til at komme ind i det fornyttede Land. Jeg gjorde Allard med en Væder i Slagway om at tage mine Sager fra Barchuset og lige til Missin for 10 Cent pr. Pund. Da jeg havde 1000 Pund i i Slagway blev det \$130,00 og 300 Pund ved Vale Bennett a 8 Cents pr. Pund saa frogten fra Slagway til Missin kostede mig \$150,75. Saa maatte jeg betale 2 Cents pr. Pund for at saa det fragtet fra Missin til Pine Creek Dis over. Den arede Løser kan nu selv beregne, hvad det koster at komme hvd, hvor der forefsten er ingen Verdens Ting at bestille. Vor nærmeste Nabo leiede igaar 4 Mand til at hjælpe sig for nogle Dage for \$4 pr. Dag. Men da en Sæt Mel koster \$7. og 7,50, saa en Mand arbeide nar paa i 2 Dage, for han kan kjøbe en 50 Pund Sæt Mel. Endel andre, som arbejder paa en Bogstue fra Missin til Surprise Vale — faar kun \$2 Dagen, og der er endna mange flere Mand, end de har Brug — for. Hvordan kan jeg da raade nogen af mine Venner eller Venner at komme hvd? Bl arbejder for os selv og trænger ikke mere Hjælp, end hvad vi allerede har. Næsten alle Claims er blitt "jumper" op til 5 6 Gange, sa mange Hjørner har 11 og 12 Stiks og ser ud som en Hincusson. Gøem, som blir den rette Giermand, beror paa Indgen, naar han kommer engang i Juni eller Juli. En Ting er klart for os Amerikanere at Kanadas Sonner vil og skal have alle de beste Claims, koste hvad det vil. Derfor bruger de følgende Fremgangsmaade: Et magtigt Penge Company sender en Kanadier ud og "jumper" en Claim. Naar den retmæssige Gier begynder at gjøre Improvement, gaar den saaledes jumper hen og sværger ud en "Junction" mod Gieren for ikke at gjøre noget Improvement, for Sagen er blitt afgjort i Courtet; saaledes har de en Chance til at udhale Sagen saalange, til Gieren faller ud af sine Besiddelser. — Der er saa tygt med Arbeidsfolk som finder paa en varm Sommerdag. For 2 a 3 Dage siden kom her ud et Rygte om rigt Udkodery ved Tagish Vale, og da strømmede Besiggjængere herfra i hundre-

deris, men endnu er der Gierfater igjen. Vi har nu bygget "Windlass" paa vor Claim og skal sætte ind i Slæterende imorgen og se, hvad vi har skult i Spæktterne i Fjeld. Dele Pine Creek rundt her er kun Fjeld og Ueer, næsten ingen Jord. Men Guld er her imellem Stene, saa vi saar være i Fred og arbejde ud, hvad vi har. Mining-Season aabnes ikke for i Slutten af Juni eller 1ste Juli. Da er jo første Partien af Sommeren gaaet; thi efter September og i Begyndelsen af Oktober fryser Elvene til igjen. Og da er her slut igjen. Brevet har været naturlindelig kolbt hvd. Brevet fryser inde i Løstet hvor Kai og paa Fredag faldt det 2 Tommer Sne.

Ja, høre Deres, er dette brugbart for dine Spalter, skalde det glæde mig; thi det gjør mig hjertelig sandt for mange af mine fattige Landsmænd at blive narret op i Fant. Jeg indstaar for Sandheden af, hvad her er sagt.

E. Jordnes.
P. S. Tac. Tidende antages venligt om at optage dette. E. J.

Parkland Avertissementer.

A. Fangsrud,

Handler med alt Slags ferstt og saltet Kjøb.

Kjøber Under for Kontant.

Parkland Wash.

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students supplies a speciality. PARKLAND, . . . WASH.

J. C. PETERSEN, PARKLAND, WASH.

Practical Horse Shoer and Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester Udfører al Slags Snedkerarbejde.

Husbygning en Specialitet. PARKLAND, WASH